

Kasy rejestrujące i ich certyfikacja w Głównym Urzędzie Miar

The legal certification of cash registers in the Central Office of Measures

Michał Siarkiewicz (Biuro Służby Miar, GUM)

Artykuł przedstawia podstawy formalno-prawne certyfikacji kas rejestrujących w Głównym Urzędzie Miar oraz omawia wybrane wymagania stawiane tym urządzeniom w Polsce.

The article presents the basis for the legal certification of cash registers in the Central Office of Measures and discusses several requirements for cash registers in Poland.

Podstawy prawne

Od dnia 1 września 2011 r. Prezes Głównego Urzędu Miar wykonuje obowiązki w zakresie certyfikacji kas rejestrujących stosowanych w Polsce, potocznie zwanych kasami fiskalnymi. Urządzenia te spotykamy na stanowiskach kasowych w punktach sprzedaży detalicznej, przy pomocy kas drukowane są paragony. Decyzje wydawane przez Prezesa Głównego Urzędu Miar to potwierdzenia spełnienia przez kasy rejestrujące funkcji kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać te urządzenia.

Przejęcie obowiązku certyfikacji kas rejestrujących przez Prezesa Głównego Urzędu Miar nastąpiło na mocy przepisów ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach. Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2011 r. i wprowadziła wszystkie niezbędne zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach.

I tak, przede wszystkim w art. 111 ust. 6d ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług znalazł się zapis określający, że:

Prezes Głównego Urzędu Miar:

- 1) w drodze decyzji wydaje, odmawia wydania lub cofa potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b tej ustawy,
- 2) ogłasza w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar wykaz typów kas rejestrujących:

- a) które otrzymały potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, terminu jego obowiązywania oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących;
- b) na które cofnięto potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, daty jego cofnięcia oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu, który dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących (art. 111 ust 6c ustawy).

Potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, to właśnie potwierdzenie spełnienia przez kasy rejestrujące funkcji, kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać.

Natomiast w art. 24 ustawy Prawo o miarach znalazły się zapisy, dotyczące opłat za czynności organów administracji miar i podległych im urzędów. I tak, w art. 24 ust. 2 pkt 12 ww. ustawy określono, że opłaty pobiera się za wydanie albo odmowę wydania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Jednocześnie w kolejnych ustępach 2a, 2b i 2c art. 24 ustawy Prawo o miarach określono, że wysokość opłaty za wydanie albo odmowę wydania potwierdzenia ustala Prezes Głównego Urzędu Miar w

drodze decyzji, na podstawie stawki za godzinę pracy pracowników Głównego Urzędu Miar, identycznej jak za czynności związane z wydaniem albo odmową wydania decyzji o zatwierdzeniu typu przyrządów pomiarowych. Wysokość opłaty oblicza się według tej stawki, pomnożonej przez liczbę godzin przeznaczonych na wykonanie czynności związanych z wydaniem albo odmową wydania potwierdzenia.

Skoro już mowa o pieniądzu, można przy okazji nadmienić, że działalność Głównego Urzędu Miar związana z wydawaniem decyzji potwierdzających dla kas rejestrujących w latach 2013–2016 przyniosła budżetowi państwa wpływy na poziomie średnio ok. miliona trzystu tysięcy złotych rocznie.

Rodzaje kas rejestrujących

Kasy rejestrujące dzielą się przede wszystkim na:

- a) kasy z programem aplikacyjnym, posiadające własną bazę danych o towarach i usługach. Program aplikacyjny to najprościej mówiąc program sterujący pracą kasy i wykonywanymi funkcjami, a operując terminologią ze świata komputerów można powiedzieć, że jest to interfejs użytkownika. Kasy takie pozwalają na prowadzenie sprzedaży bez konieczności stosowania innych urządzeń na stanowiskach kasowych i są najczęściej spotykane w mniejszych sklepach czy punktach usługowych;
- b) kasy bez programu aplikacyjnego, tzw. drukarki fiskalne, to kasy sterowane poprzez interfejs komunikacyjny zewnętrznym programem aplikacyjnym. Do stosowania takiej kasy niezbędny jest więc dodatkowy komputer na stanowisku kasowym, na którym uruchomiony jest program aplikacyjny. To przy jego pomocy użytkownik steruje pracą kasy podczas prowadzenia sprzedaży. Drukarki fiskalne są najczęściej spotykane w sieciach handlowych i dużych sklepach.

Ponadto w każdej z grup wskazanych powyżej można wyodrębnić kasy przeznaczone do prowadzenia ewidencji sprzedaży na zasadach ogólnych, tzw. kasy przeznaczone do ewidencji sprzedaży towarów i usług bez stosowania szczególnych wymogów trybu rejestrowania sprzedaży oraz kasy o zastosowaniu specjalnym, uwzględniające szczególne wymogi trybu rejestrowania sprzedaży dla wybranych branż. I tak, przykładowo kasy do stosowania w:

- taksówkach, muszą mieć szczególne dostosowania związane między innymi z pracą w pojazdach oraz współpracą z taksometrem,
- aptekach, posiadają funkcje sporządzania wycen leków oraz rozliczania recept refundowanych,
- autobusach, posiadają funkcję rejestracji i naliczania dopłat do przewozów w podziale na poszczególne rodzaje ulg ustawowych,
- urządzeniach automatycznej sprzedaży, mogą nie drukować oryginału paragonu.

Kasy rejestrujące można podzielić także na kasy z kopią papierową, drukujące zarówno oryginały dokumentów kasowych, jak i ich kopie na papierze, a także kasy z kopią elektroniczną, zapisujące kopie dokumentów na informatycznym nośniku danych (np. karcie SD), zamiast drukowania ich na papierze.

Niektóre kasy, a mówiąc ściślej niektóre drukarki fiskalne, bo tylko one posiadają tę funkcję, mogą drukować faktury. Tak więc kasy rejestrujące można także podzielić na te, które posiadają funkcję drukowania faktur, jak i te, które drukują wyłącznie paragony.

Wymagania stawiane kasom rejestrującym w Polsce. O tym, co potwierdza decyzja Prezesa Głównego Urzędu Miar

W każdej decyzji potwierdzającej mamy zapis, że kasa rejestrująca będąca przedmiotem potwierdzenia, spełnia funkcje określone w art. 111 ust. 6a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz spełnia kryteria i warunki techniczne określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące.

A funkcje we wspomnianym art. 111 ust. 6a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zostały określone następująco: kasa rejestrująca służąca do prowadzenia ewidencji, obrotu i kwot podatku należnego, musi zapewniać prawidłowe zaewidencjonowanie podstawowych danych dotyczących zawieranych transakcji, w tym wysokości uzyskiwanego przez podatnika obrotu i kwot podatku należnego oraz musi przechowywać te dane lub też zapewniać bezpieczny ich przekaz na zewnętrzne nośniki danych. Pamięć fiskalna kasy rejestrującej powinna posiadać numer unikatowy, nadawany

w ramach czynności materialno-technicznych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Natomiast wymienione w treści decyzji kryteria i warunki techniczne określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące i to zapisy tego rozporządzenia praktycznie określają wszystkie wymagania stawiane kasom rejestrującym. Scharakteryzujemy je pokrótce.

Zacznijmy od obowiązkowych elementów konstrukcji występujących w każdej kasie rejestrującej. Zgodnie z treścią przepisu § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27 sierpnia 2013 r., każda kasa rejestrująca zbudowana jest co najmniej z następujących elementów:

- a) modułu fiskalnego kasy i pamięci fiskalnej,
- b) drukarki kasy,
- c) dwóch wyświetlaczy przeznaczonych do odczytu danych o wartości sprzedaży brutto, z których jeden musi zapewniać kupującemu łatwy odczyt wyświetlanej wartości sprzedaży,
- d) zegara wskazującego datę i czas.

Moduł fiskalny to urządzenie ewidencjonujące obrót i wyliczające kwoty podatku, a także sterujące w jednoznaczny sposób wydrukiem wszystkich dokumentów drukowanych przez kasę oraz wyświetlaczem kasy.

Pamięć fiskalna to urządzenie zawierające elektroniczny nośnik danych, umożliwiające jednokrotny, niezmienny zapis danych pod kontrolą programu pracy kasy, które są nieusuwalne bez zniszczenia samego urządzenia oraz wielokrotny odczyt tych danych. Zgodnie z dalszymi wymaganiami rozporządzenia, pamięć fiskalna musi być wbudowana w miejscu niedostępnym dla użytkownika kasy, umieszczona w gnieździe związanym nierozłącznie z obudową, zalany twardą nieprzezroczystą masą oraz musi być zabezpieczona w sposób powodujący jego zniszczenie w momencie jego naruszenia. Pamięć fiskalna jest bowiem kluczowym elementem kasy z punktu widzenia funkcji realizowanych przez kasę – przechowuje dane o obrocie i kwotach podatku należnego. Można w tym miejscu doprecyzować, że pamięć fiskalna przechowuje dane w ujęciu dobowym, tj. nie są przechowywane wartości dotyczące poszczególnych transakcji (paragonów), ale ich sumy dobowe, wykazywane w tzw. raportach fiskalnych dobowych,

których sporządzanie należy do obowiązków użytkowników kas. Nie znaczy to jednak, że kasa rejestrująca w ogóle nie przechowuje informacji dotyczących pojedynczych transakcji – dane umieszczane na dokumentach kasowych, w tym także paragony zawierające kwoty pojedynczych transakcji są umieszczane na kopii, tj. na wydruku kopii w przypadku kas z kopią papierową albo na informatycznym nośniku danych, tzw. karcie kopii elektronicznej, w przypadku kas z kopią elektroniczną.

Drukarka kasy, o której mowa powyżej, to po prostu mechanizm drukujący, **zegar** zaś, to układ zegara czasu rzeczywistego (RTC) odpowiedzialnego za wskazania daty i czasu w kasie.

Słowa wyjaśnienia wymaga także wymóg posiadania przez kasę **dwóch wyświetlaczy** – są od tego wymogu odstępstwa. Przede wszystkim jeden wyświetlacz mogą posiadać drukarki fiskalne, gdzie funkcje wyświetlacza dla operatora może spełniać monitor komputera stanowiska kasowego. Dodatkowo w przypadku kas o zastosowaniu specjalnym, w niektórych przypadkach dwa wyświetlacze nie są wymagane. Nie jest to celowe zwłaszcza, jeśli zarówno sprzedawca jak i klient, podczas transakcji, patrzą na wyświetlacz kasy z tej samej strony (np. w taksówce czy autobusie) i mogą bez problemu, wygodnie odczytywać jego wskazania.

Istotnym elementem konstrukcji kasy jest także akumulator, który zgodnie z treścią wymagania § 5 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia, winien zapewnić wydruk minimum 200 paragonów fiskalnych, każdy o zawartości co najmniej 30 wierszy druku i raportu fiskalnego dobowego, w czasie 48 godzin od momentu zaniku zasilania sieciowego.

Zabezpieczenie kas rejestrujących

Mówiąc o konstrukcji kasy rejestrującej nie można pominąć kwestii zabezpieczeń, których stosowanie jest wymagane w każdej kasie rejestrującej. Zgodnie z treścią przepisu § 5 ust. 8 rozporządzenia, dostęp do wnętrza kasy musi być zabezpieczony plombą producenta krajowego albo podmiotu dokonującego wewnątrzspółnotowego nabycia lub importu kas, umieszczoną na obudowie kasy w sposób powodujący, że plomba jest nieusuwalna albo ulega zniszczeniu przy usuwaniu. Sposób plombowania oraz zamknięcia obudowy kasy musi uniemożliwiać dostęp do elementów wewnętrznych kasy bez usunięcia plomby.

Dodatkowo, w przypadku drukarek fiskalnych wymagane jest zabezpieczenie modułu fiskalnego specjalną obudową i założenie plombę modułu fiskalnego na tej obudowie. W dalszej części artykułu będzie także mowa o niektórych zabezpieczeniach wymaganych w oprogramowaniu kas rejestrujących.

Funkcje realizowane przez kasę

Kolejną stosunkowo obszerną grupą wymagań dla kas rejestrujących są wymagania dotyczące funkcji realizowanych przez to urządzenie. Niecelowe byłoby szczegółowe ich wymienianie w tym artykule, czyni to bowiem wspomniane tu już kilkakrotnie rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 27 sierpnia 2013 r. poprzez zapisy § 14 tego rozporządzenia, natomiast o kilku funkcjach z pewnością warto wspomnieć.

Choć nigdy nie było to jeszcze wykorzystane, zgodnie z treścią przepisu § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, kasy rejestrujące muszą posiadać funkcję umożliwiającą ich użytkownikowi dokonywanie zmiany nazwy waluty, w której rejestrowana jest sprzedaż, lub jej skrótu oraz zaprogramowania tej zmiany z wyprzedzeniem poprzez określenie daty, godziny i minuty zmiany. Funkcja ta jest przygotowana w kasach pod kątem ewentualnej zmiany waluty w Polsce np. na euro.

Inną ciekawą funkcją kasy jest funkcja weryfikacji wprowadzonych nazw towarów lub usług do bazy towarowej urządzenia. Mianowicie, przepis zawarty w § 14 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia określa, że kasa musi posiadać funkcję weryfikacji wprowadzonych nazw towarów lub usług do bazy towarowej kasy według zasady, że przez nazwę towaru lub usługi rozumie się ciąg znaków alfanumerycznych języka polskiego ze znakami kropki, przecinka i kreski ukośnych ograniczony do znaków dużych. Przepis ten określa także wymaganie, że ten sam towar lub usługa mogą wystąpić w bazie tylko raz.

Jak to należy rozumieć? Czy chodzi o to, aby wszystkie nazwy towarów lub usług były zapisywane dużymi literami i nie występowały w nich np. spacje? Otóż nie. Przepis ten określa jedynie sposób weryfikacji nazw towarów lub usług, aby można było stwierdzić czy np. dwie nazwy towaru są takie same czy różne, i w konsekwencji zdecydować, czy obie nazwy mogą występować w bazie danych, czy też, zgodnie z podanym wymaganiem, że ten sam towar lub usługa

mogą wystąpić w bazie tylko raz, w bazie towarowej można umieścić tylko jedną z tych nazw. Posłużmy się przykładem – spróbujmy w bazie towarowej umieścić następujące nazwy towarów: Coca Cola, CocaCola, Coca-Cola, Coca – Cola, Coca’Cola, Coca/Cola. Zgodnie z wymaganiem, należy te nazwy poddać weryfikacji wg zasady sformułowanej w przepisie, celem rozstrzygnięcia, czy są to nazwy tego samego towaru. „Wycinamy” więc z nazw wszystkie znaki inne niż znaki alfanumeryczne języka polskiego, kropki, przecinki i kreski ukośne oraz zamieniamy wszystkie litery małe na duże. Otrzymujemy odpowiednio: COCACOLA, COCACOLA, COCACOLA, COCACOLA, COCACOLA i COCA/COLA. Widzimy, że pierwsze pięć nazw to nazwy identyczne z punktu widzenia podanej w przepisie zasady weryfikacji nazw, natomiast ostatnia nazwa (ta z kreską ukośną) jest różna. W związku z tym w bazie towarowej kasy, zgodnie z podanym wymaganiem, może być wpisana tylko jedna z pięciu pierwszych nazw i nazwa występująca w przykładzie jako szósta, tj. ta z kreską ukośną. Oczywiście nazwy wpisujemy do bazy towarowej w postaci oryginalnej np. Coca – Cola i Coca/Cola. Podkreślam jeszcze raz, że zasada podana w przepisie służy jedynie weryfikacji nazw towarów przy ich wprowadzaniu do bazy towarowej, nie zaś zmienianiu tych nazw, czy ograniczaniu możliwości nazewnictwa towarów przez sprzedających. Zasada ta, pomimo że nad wyraz logiczna, wciąż budzi wiele pytań i wątpliwości w praktyce.

Wiele funkcji wymaganych dla kas rejestrujących ma na celu zabezpieczenie kasy przed nieprawidłowym użyciem bądź nieprawidłowym działaniem spowodowanym usterką. I tak, przepis zawarty w § 14 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia określa, że kasa musi posiadać funkcję blokowania realizacji (rejestracji) transakcji sprzedaży w przypadku stwierdzenia:

- a) wystąpienia w pamięci operacyjnej modułu fiskalnego lub pamięci fiskalnej błędu weryfikacji danych,
- b) zapełnienia rejestrów pamięci fiskalnej oraz pamięci operacyjnej modułu fiskalnego,
- c) odłączenia pamięci fiskalnej od modułu fiskalnego w dowolnym momencie pracy kasy lub dołączenia innej pamięci fiskalnej, pomimo wykonania zerowania pamięci operacyjnej,
- d) braku papieru do drukowania paragonów lub ich kopii,

- e) odłączenia którejkolwiek z drukarek kasy,
- f) odłączenia wyświetlacza przeznaczonego dla klienta do odczytu danych o sprzedaży w kasach wyposażonych w to urządzenie.

W ww. przypadkach kasa rejestrująca po prostu winna zablokować możliwość prowadzenia sprzedaży.

W rozdziale 2. niniejszego artykułu jest mowa o kasach z kopią elektroniczną, które zapisują kopie dokumentów kasowych na informatycznym nośniku danych (np. karcie SD), zamiast ich drukowania na papierze. Dla takich kas zostały sformułowane dodatkowe wymagania zawarte w § 19 rozporządzenia. Rzecz jasna dotyczą one w znacznej mierze zabezpieczeń przed możliwością zafałszowania kopii dokumentu – zapis kopii dokumentów dokonywany jest bowiem najczęściej na standardowej karcie SD, a więc na nośniku wielokrotnego zapisu, dostępnym dla użytkownika (kartę kopii można po prostu wyjąć z kasy).

Podstawowym zabezpieczeniem dokumentów fiskalnych, tj. paragonów, faktur i raportów, zastosowanym w kasach z kopią elektroniczną, pozwalającym stwierdzić, czy kopia dokumentu zapisana na karcie kopii nie była modyfikowana, jest tzw. **numer kontrolny**. Zgodnie z definicją podaną w § 2 pkt 9 rozporządzenia, przez numer kontrolny rozumie się skrót kryptograficzny generowany przy wykorzystaniu niesymetrycznego algorytmu kryptograficznego, zgodnego z normą PN-ISO/IEC 10118-3:1999 lub podpis niekwalifikowany, generowany przez kasę o długości klucza co najmniej 160 bitów, umieszczany na drukowanych przez kasę dokumentach fiskalnych, potwierdzający, że dokument został wydrukowany przez dane urządzenie.

Obowiązek umieszczania numeru kontrolnego na dokumentach fiskalnych wynika z treści przepisu § 19 ust. 2 rozporządzenia, określającego, że dokumentów, z wyjątkiem raportu fiskalnego okresowego, w tym miesięcznego oraz rozliczeniowego, drukowany przez kasę z elektronicznym zapisem kopii, zawiera numer kontrolny.

Numer kontrolny umieszczany jest w dolnej części dokumentu fiskalnego, np. paragonu, centralnie w linii bezpośrednio poprzedzającej tzw. logo fiskalne, tj. znak F , standardowo nanoszony na dokumentach fiskalnych.

Numer kontrolny zawiera czynnik cyfrowy znany wyłącznie producentowi kasy i niemożliwe jest

wyliczenie numeru kontrolnego bez znajomości tego czynnika. Dodatkowo skróty kryptograficzne wyznaczone z całości zapisów na karcie kopii elektronicznej za okres objęty raportem fiskalnym dobowym są zapisywane w pamięci fiskalnej, w rekordzie ostatniego raportu fiskalnego dobowego. Powyższe zabezpieczenia tworzą skuteczny mechanizm zapobiegający modyfikacjom danych zapisanych na kartach kopii elektronicznych kas rejestrujących. Zabezpieczenia bazujące na wyliczaniu i porównywaniu kluczy kryptograficznych stosowane są także w kasach rejestrujących w celu eliminacji ewentualnych przekłamań danych w procesie zapisu kopii dokumentów na karcie kopii elektronicznej.

Program archiwizujący

Dokumenty zapisane na karcie kopii elektronicznej można oczywiście zweryfikować z wykorzystaniem stosowanych zabezpieczeń, w tym przede wszystkim numeru kontrolnego. Zgodnie z treścią przepisu § 20 pkt 19 lit. b rozporządzenia, w kasie rejestrującej powinno być możliwe wykonywanie czynności sprawdzających zapisanych kopii wydruków na informatycznych nośnikach danych, w szczególności związanych z zastosowanymi zabezpieczeniami, z udziałem kasy, z której były prowadzone zapisy, lub dowolnej kasy tego samego typu.

Przeprowadzenie weryfikacji umożliwia tzw. program archiwizujący, uruchamiany na komputerze współpracującym z kasą, standardowo dołączany przez producenta do każdego egzemplarza kasy.

Plany, co do przyszłości kas rejestrujących w Polsce

Kasy rejestrujące stosowane obecnie w Polsce, choć są złożonymi urządzeniami elektronicznymi obwarowanymi licznymi wymaganiami, nie tworzą zintegrowanego systemu umożliwiającego zdalny dostęp służbom kontrolnym do danych poszczególnych podatników. Sytuacja ta wkrótce ma ulec zmianie. Zakłada się, że z początkiem 2018 r. wejdą do użytkowania tzw. **kasy 'on line'** oraz zostanie utworzone **centralne repozytorium**, do którego kasy rejestrujące będą przekazywać informacje, zgodnie z założonym harmonogramem transmisji.

Wspomniane repozytorium to system teleinformatyczny, prowadzony przez ministra właściwego do

spraw finansów publicznych, którego jednym z celów funkcjonowania będzie odbieranie danych przekazywanych przez kasy rejestrujące oraz komunikacja z kasami w zakresie niezbędnym do ich konfiguracji oraz realizowania zadań kontroli skarbowej. Repozytorium testowe będzie systemem teleinformatycznym ułatwiającym producentom kas oraz innym firmom, zajmującym się ich obsługą, dokonywanie czynności serwisowych i konfiguracyjnych. W nowym systemie kas będzie możliwość emisji dokumentów fiskalnych i нефiskalnych w dwóch formach – elektronicznej i papierowej, podczas gdy dotychczasowe przepisy umożliwiały jedynie wydruk takich dokumentów.

Dodatkowo nowy system kas rejestrujących będzie zawierał też ciekawą, nową funkcjonalność dla klientów – mianowicie będzie istniała możliwość

przesyłania paragonów fiskalnych na wskazany adres poczty elektronicznej kupującego, jeśli wyrazi on takie życzenie. Oczywiście nie będzie konieczności dyktowania adresów e-mail kasjerom przy stanowiskach kasowych. Adresy e-mail klientów zarejestrowanych w systemie będą identyfikowane na podstawie tzw. kodu nabywcy, którego szybkie przekazanie kasjerowi będzie możliwe poprzez jego skanowanie, jeśli będzie w formie kodu kreskowego lub 2D, albo poprzez zbliżenie specjalnej karty do czytnika kasy.

Ponieważ planowane jest utrzymanie systemu wydawania potwierdzeń dla kas rejestrujących przez Prezesa Głównego Urzędu Miar, ww. zmiany wprowadzane w systemie kas rejestrujących w Polsce niewątpliwie spowodują wzrost obciążenia Urzędu zadaniami związanymi z certyfikacją kas, najprawdopodobniej już w drugiej połowie 2017 r.